

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen jeg vil godt sige til miljø- og energiministeren her til sidst: Jeg opgiver aldrig håbet, og en dag vil det lykkes om ikke at overbevise ham, så i hvert fald at få et skift i dansk miljøpolitik.

Da vil jeg sige, at så håber jeg, at man i højere grad vil belønne dem, som gør noget for miljøet og i højere grad vil ramme dem, som ikke vil være medspillere for det. Derfor vil jeg kun til slutte mig de bemærkninger om, at vi har meget at sige tak til dansk erhvervsliv for, fordi de bringer Danmark på kortet, som de gør. Derfor mener jeg også, at det her bestemt ikke er den rigtige måde at belønne dem på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 139: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning. (Kraftværkernes økonomiske forhold m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken).
(Fremsat 7/12 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Ja, på dette fremskredne tidspunkt på ugen vil det nok være passende at skære ordføretalen ned til at konstatere, at med overgangen fra et hvile i sig selv-princip for vores elværker til et liberaliseret marked er der selvfølgelig behov for en vis kapitalbaggrund. Det er, hvad nr. L 139 giver mulighed for.

Ganske kort må man sige, at nr. L 139 er en overgangslov, der skal hjælpe disse institutioner, både kraftværkerne og forsyningspligtselskaberne, på ret kurs ind i dette nye marked. Vi ser i Socialdemokratiet med fortrøstning på, hvordan det foregår. Lovforslaget beskriver jo ganske detaljeret, under hvilke betingelser sådanne kapitaltilførsler kan foregå.

Så ganske kort: På baggrund af det fornuftige indhold i lovforslaget, som skal sikre en både

stabil og forhåbentlig også prisbillig dansk elproduktion ud i fremtiden, kan jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget.

Helga Moos (V):

Lovforslaget handler om, at vi opfylder de forpligtelser, som ligger i elreformaftalen af 3. marts, og at vi vil gøre kraftværkssektoren til en konkurrencedygtig sektor, når den nu skal ud og stå på egne ben. I aftalen er der skrevet, at der skal være højst to kraftværkselskaber, og det er også noteret i bemærkningerne til lovforslaget.

Det, det så handler om, er, at man lukker skottet op mellem distributionsnetselskaberne og transmissionsnetselskaberne, altså ejerne af kraftværkerne, og så tager man nogle penge ud til kraftværkselskaberne, så de skal kunne klare sig. Det er jo så alle de tekniske ting, der skal være i orden, for at man kan tillade sig at gøre det, så gælden bliver placeret rigtigt osv. Det må være sådan, at de må gå ud og stille sikkerhed for låntagning til restfinansiering af de påbegyndte anlægsarbejder, og det lyder fornuftigt. Det er fornuftigt.

Så er der mulighed for, at elværkerne kan få pristillæg i en 4-årig periode for grøn strøm, og der bliver kompensation for take or pay-kontrakterne, betaling for forsyningssikkerheden – det synes jeg også er meget fornuftigt, og så er det sådan, at med den tilførsel af kapital kan kraftværkerne selv afholde omkostningerne til skrotning af anlæg, til pensionsforpligtelser, varmemforpligtelser, uden at kraftvarmegarantien udløses. Det er også væsentligt, og det er skrevet ind i bemærkningerne.

Alt i alt ser det altså rigtigt ud, men jeg vil alligevel her afslutningsvis bede ministeren bekræfte, at lovforslaget på alle områder er i overensstemmelse med elreformaftalen af 3. marts og tillægsaftalen af 17. november, så vi har vores på det tørre.

Så skal jeg sige, at fru Gitte Seeberg fra Det Konservative Folkeparti har bedt mig sige, at de tilslutter sig lovforslaget, og jeg skulle også meddele fra hr. Jann Sjursen fra Kristeligt Folkeparti, at de ligeledes tilslutter sig lovforslaget.

Anni Svanholt (SF):

Grundlaget for det lovforslag, vi behandler her i dag, er jo den tillægsaftale til elreformen, som SF har indgået med regeringen, Venstre, De Konservative og Kristeligt Folkeparti.